

Quan la cultura ho vol ser tot... i ha de decidir què és

Publicat per [Interacció](#) [1] el 03/12/2025 - 11:12 | Última modificació: 24/03/2026 - 16:01

El Pla d'acció cultural d'Olesa de Montserrat desplega una cultura ambiciosa: transversal, sostenible, inclusiva i connectada amb totes les polítiques públiques. La lectura política no està en aquesta amplitud, sinó en la capacitat real de prioritzar i sostenir aquest horitzó.

El Pla d'acció cultural d'Olesa de Montserrat 2025-2030 es presenta com a marc de referència de la política cultural local, amb una voluntat clara d'ordenar, estructurar i fer evolucionar el sistema cultural del municipi. No és només un document programàtic. És una proposta de model.

El pla parteix d'una idea forta: la cultura ha de ser transversal. Ha d'articular-se amb educació, joventut, benestar i desenvolupament sostenible. Aquesta afirmació no és nova en el camp de les polítiques culturals. El que és rellevant és el grau de desplegament que aquí s'intenta.

La cultura es connecta explícitament amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible. No com a marc retòric, sinó com a estructura operativa. Educació, cohesió social, sostenibilitat ambiental, economia creativa, igualtat de gènere i aliances institucionals es presenten com a camps d'acció cultural. El missatge és clar: la cultura no és un sector, és una infraestructura transversal.

Aquesta ambició té una potència evident. També una dificultat.

Quan la cultura ho vol ser tot, corre el risc de perdre capacitat de decisió.

El pla incorpora altres dimensions clau. La cultura comunitària apareix com a eix central, amb un èmfasi clar en l'accés, l'equitat i la participació. La cultura es planteja com a eina per arribar als no-públics, reduir desigualtats i construir cohesió social. No és una capa simbòlica. És una política d'inclusió.

Alhora, el document assumeix amb claredat el repte digital. El diagnòstic sobre els hàbits culturals juvenils és especialment explícit: consum fragmentat, digitalitzat i en moviment, amb plataformes com TikTok o YouTube com a espais centrals de relació cultural. Això no es formula com una amenaça, sinó com una condició de partida.

Aquest reconeixement és important perquè obliga a repensar què és política cultural local quan els espais de consum i producció cultural ja no són locals.

El pla també descriu una evolució clara del model cultural municipal. D'un sistema fortament ancorat en la cultura popular i tradicional, es passa cap a un model més diversificat, amb noves disciplines, més presència juvenil i una mirada inclusiva. No és una ruptura. És una ampliació.

Ara bé, el punt més rellevant del document no és aquesta evolució. És la seva relació amb l'arquitectura municipal.

A diferència d'altres casos, aquí la cultura sí que apareix integrada en el Pla d'Actuació Municipal, amb presència en múltiples àmbits: educació, joventut, participació, patrimoni o turisme. La transversalitat no és només discursiva. Té traducció en les polítiques municipals.

També l'Agenda Urbana incorpora la cultura com a eina per abordar reptes estructurals: cohesió social, accés als equipaments, sostenibilitat o innovació. Això situa el pla en una posició diferent respecte als altres que hem llegit.

Aquí la pregunta no és si la cultura hi és.

La pregunta és com s'hi governa.

Perquè el mateix document identifica dificultats que tensionen aquest model. Problemes d'accés als equipaments, desigualtats territorials, fuga de públics cap a altres municipis, manca d'espais per a joves o limitacions en la participació efectiva. També apareixen qüestions estructurals com la coordinació interna de l'Ajuntament o la necessitat de reduir la burocràcia.

Aquestes no són disfuncions menors. Són les condicions materials que determinen si la transversalitat és real o només declarada.

Llegit en conjunt, el Pla d'Olesa és probablement el més ambiciós dels que hem vist fins ara. No perquè tingui més accions, sinó perquè intenta resoldre una qüestió de fons: **com situar la cultura dins del sistema general de polítiques públiques sense diluir-la.**

I aquí és on es juga tot el pla.

Si la cultura és a tot arreu, cal decidir on és imprescindible.

Si és transversal, cal definir qui la governa.

Si és estratègica, cal prioritzar.

Sense això, la transversalitat es converteix en dispersió.

Plans d'acció cultural

[Olesa de Montserrat, 2025](#) [2]

Categories: Llegir els plans culturals municipals

Categories: Sèries editorials

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: planificació cultural

Etiquetes: drets culturals

Etiquetes: innovació cultural

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/news/2025/pac-olesa>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://www.diba.cat/documents/d/cerc/pla-d-accio-cultural-olesa-de-montserrat-2025-2030>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/10468>